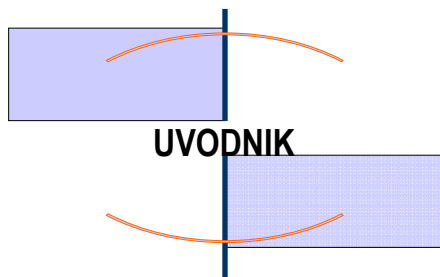

PORTOROŠKE RIBICE

Šolsko glasilo CKSG Portorož * Letnik X * Številka 2 * POMLAD/POLETJE 2010

UVODNIK

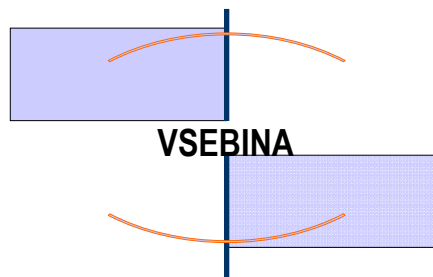
Dragi bralci in
snovalci
naših Portoroških ribic!

**"V življenju pride čas, ko ne moreš storiti
drugega,
kot nadaljevati svojo pot.
Čas, da slediš svojim sanjam.
Čas, da razviješ jadra svojih prepričanj."**

S temi in še mnogimi drugimi zanimivimi
mislimi so nas na valeti prijetno presene-
tili naši letošnji devetošolci. Na njihovi
poti jim želimo čim več dobrega vetra v
jadra!

Zaželimo si še lepo, dolgo, vroče poletje
in neusahljivo vrečo smeha.

Srečno!

VSEBINA

**V TOKRATNI ŠTEVILKI
SI LAHKO PREBERETE ...**

UVODNIK 2

KJE VSE SMO LETOS BILI ... 4

**9. UNESCO naravoslovni tabor v OŠ
Griže**

Šolski parlament

Izlet v Škocjanske jame

Po poti Janka in Metke

Krkavče

Pazi, hud pes! (fotke pri Marku

Rastem s knjigo

Šport: testiranje v Sečovljah

POD DROBNOGLEDOM 10

Srečno 9 r. 2009/2010!!

ZADETEK V POLNO 14

Lačni polž

Leteči svinčnik

Ovca

Neurejena in nesramna starka

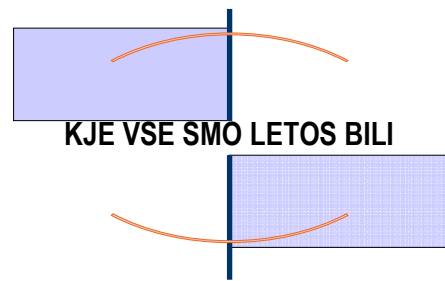
Rdeča kapica

Igra Farma Matjaž

ALAN

N

9. UNESCO NARAVOSLOVNI TABOR V OŠ GRIŽE

Petek je bil poseben dan.

Zbudili smo se ob 5.45. Z očetom sva se odpeljala na postajo in čakala na učitelja. Čez nekaj časa sta prišla na postajo učitelj in hišnik in sem šel v kombi. Odpeljali smo se še po Katjo in smo šli v Liboje. Ko smo prispeli v Liboje, smo se šli vpisati za delavnice. Čez nekaj časa smo šli v dvorano, tam so plesali in peli. Po ogledu so nas poklicali in smo šli na oder. Kasneje smo šli v Celje, kjer nam je neki gospod povedal o vremenu. Bilo je zelo zanimivo in mraz. Kasneje smo šli v center Celja in naša učiteljica nas je peljala na sladoled. Kasneje nas je prišel iskati kombi. Prišli smo v Liboje in smo imeli kosilo. Čez nekaj časa smo šli v gasilski dom, tam sta bila dva človeka in sta delala poskuse. Ko je s poskusi zaključili, smo šli domov. Na poti domov so bili na cesti veliki zastoji.

V tem dnevu sem spoznal veliko otrok, počel sem zanimive stvari. Bil je zelo lep dan.

Luka

IZLET V ŠKOCJANSKE JAME

V četrtek, 1. aprila 2010, smo se odpravili v Škocjansko jamo. Najprej smo se zbrali na šoli in si pomahali. Po malici smo šli na avtobus. Ko smo prispeli pred jamo, so prišli še Japonci, Italijani in Angleži.

Razdelili smo se v skupine. Slovenci smo šli z vodičko. V jami je bilo 10-12 stopinj Celzija. Najprej je bilo toplo, nato pa malo mrzlo. Videli smo različne kapnike. Potem smo prišli do ponvic. Najprej sem mislila, da je to človek naredil, potem pa nam je vodička rekla, da je to reka naredila. Najbolj so mi ostale v spominu ponvice.

Amira

V četrtek smo si šli ogledat Škocjansko jamo. Zjutraj smo prišli na šolo. Pojedli smo malico in odšli z avtobusom. Ko smo prišli, so nam dali vstopnice. Potem so prišli tudi Korejci in Italijani.

Odšli smo do vhoda jame. Razdelili so nas na tri skupine. 1. skupina smo bili mi, 2. skupina so bili Korejci, 3. skupina pa Italijani. Najprej smo šli skozi tunel, potem smo prišli v jamo. Vodič nam je povedal značilnosti vsake dvorane. Ko smo prišli k reki, smo šli čez most. Po izhodu iz jame smo šli k avtobusu. Veliko smo hodili, Peter se je zelo utrudil. Potem smo šli na kosilo, kjer smo jedli dunajski zrezek. Po kosilu smo šli domov.

Peter in Tilen

PO POTI JANKA IN METKE

V torek, 4. maja, smo se učenci in učiteljice 1., 2. in 3. razreda odpravili na Unec po poti Janka in Metke. Na to pot nas je povabila Irena Srdoč, Matijeva mama, ki je učiteljica na lucijski šoli.

Naša pot se je začela v Žusterni, kjer smo nestrpno čakali na avtobus. Pogrešali smo Zarjo in Matija, ki sta bila bolna in nista mogla z nami. Končno je prispel avtobus poln otrok in učiteljic iz lucijske šole, ki so nas prijazno sprejeli medse. Dan je bil sicer oblačen, a mi smo bili dobre volje, saj smo vneto pričakovali, da pridemo h koči k Janku in Metki. Po dobri uri vožnje smo prispeli v Unec, kjer smo pri Uršulinem domu pojedli malico, saj smo si morali najprej nabrati moči za pot po gozdu.

Nato nas je avtobus odpeljal v gozd. Z nami je šel tudi gozdar Jaka. Gozdar Jaka nas je vodil po gozdu in pripovedoval polno zanimivih reči npr. Kako se zakuri ogenj in kako se ga pogasi, kaj je to lubadar, na poti smo tudi metali bele kamenčke, da se v gozdu ne bi izgubili tako kot sta se Janko in Metka.

Sredi gozda smo srečali čarovnico Uršulo. To je prijazna čarovnica, postregla nam je s slastnimi piškoti in nas naučila nekaj igrice. Pokazala nam je tudi svojo hiško sredi gozda, na njej sicer ni bilo medenjakov, je bila pa čisto pravcata pravljčna hiška.

Ko smo se vračali iz gozda nas je ujel dež, a mi smo bili nanj pripravljeni in smo si nadeli pelerine ali pa odprli dežnike.

Približal se je čas za kosilo. Avtobus nas je iz gozda odpeljal do Uršulinega doma, kjer nas so že čakale pripravljene mize. Po kosilu smo si ogledali lutkovno predstavo o Janku in Metki. Bila je zelo zabavna. Za zaključek pa smo si se v delavnicah naredili hiško Janka in Metke in letečo čarovnico. S čarovnico Uršulo pa smo zaplesali čisto pravi čarovniški ples.

Siti, utrujeni in zadovoljni smo se odpravili na avtobus, ki nas je varno odpeljal domov.

Učenci in učiteljice 1., 2. in 3. razreda

PAZI, HUD PES!

KRKAVČE

V ponedeljek smo se odpeljali v Krkavče.

Krkavče so majhna vas v zaledju Kopra. V Krkavčah nas je sprejel gospod Pavle. Gospod Pavle nam je razkazal to zanimivo vasico. Nato smo odšli v klet, kjer izdelujejo oljčno olje. Pot smo nadaljevali peš po klancih, kar je bilo zelo naporno.

Obisk obalnega zavetišča za živali v Dvorih nad Svetim Antonom

V času, ko so naši sošolci bili na snegu v šoli v naravi, se je skupinica, ki je ostala doma, prav tako zabavala. To je bila priložnost, da smo se učenci različnih starosti nekoliko bolje spoznali. Tudi ogled čisto novega akvarija v Piranu je bilo res posebno doživetje.

Luka Eden od posebej zanimivih dogodkov v tem tednu pa je zagotovo bil obisk kužkov v obalnem zavetišču. Tam sta nas sprejela prijazna oskrbnica in oskrbnik, ki sta nama razkazala zavetišče. Prav kmalu po prihodu smo se odpravili na sprehod s tremi štirinožnimi kosmatinci. Zelo smo se zabavali, tudi z zavestjo, da smo z obiskom polepšali dan tako sebi kot kužkom.

Učenci z učiteljem Petrom in učiteljicama Joco in Vesno

RASTEM S KNJIGO

Na eno od lepih junijskih ponedeljkovih juter smo se **učenci sedmega razreda**, učenka Katja, učiteljica Gordana in Vesna, veselo odpravili na obisk v piransko mestno knjižnico. Tam nas je toplo pričakala knjižničarka, gospa **Nada Bajec**, ki nam je na prijeten in zanimiv način predstavila lepo urejeno, novo knjižnico in gradivo v njej. Posebej zanimiva je bila razlaga in demonstracija uporabe **knjigomata**, ki smo ga prav kmalu tudi sami preizkusili in si na njem izposodili in vrnili nekaj knjig.

Seveda smo se zelo razveselili posebnega darila: vsakdo izmed nas je dobil v dar knjigo slovenskega avtorja Dušana Čaterja z naslovom *Pojdi z mano*. Gospa knjižničarka nam je pojasnila, da to omogoča vsakoletni projekt z naslovom **Rastem s knjigo**, v katerem vse sedmošolce v Sloveniji obdarijo s knjižnim darilom: izvirnim delom slovenskih pisateljev. Knjiga je zelo napeto branje in marsikdo izmed nas jo je že prvi dan pričel požirati!

Učenci sedmega razreda, učenka Katja in učiteljici Gordana in Vesna

TEKAŠKI DAN NA ATLETSKEM STADIONU V SEČOVLJAH

Zadnjo delovno sredo v aprilu sva za učence od 4. do 9. razreda pripravila tekaški dan na novem atletskem stadionu pri osnovni šoli v Sečovljah.

Preizkusili so se v sprintu na 60 m in daljšem teku na 600 m.

Trening smo začeli s temeljitim ogrevanjem – povsem po atletsko. Najprej so vsi pretekli 2 kroga po stezi, v ogrevalnem tempu. Nato so se razgibali – po vrsti, od vratu do gležnjev. Sledila je šola teka (nizki in visoki skiping, zametavanje, hopsanje ...). Pred prvim startom so naredili še nekaj stopnjevanj.

Začeli smo s teki: najprej 600, nato pa 60 metrov. Razdelila sva jih v skupine po razredih.

Pri daljšem teku je v silovitem finišu zmagal fant s časom 1 minuto 45 sekund in za nekaj desetink premagal sotekmovalca. Sijajno! (Se pa pozna, da fant že pridno trenira.)

Na 60 m je prav tako potekal dramatičen boj, najboljši čas pa je bil 8 sekund 40 stotink.

Dan je bil odličen. Mladi športniki so opravili vse naloge, bili so motivirani vse od ogrevanja naprej. Tudi najdaljšo razdaljo so vsi pretekli – tudi tisti, ki jim je bilo resnično težko.

Vsi smo bili zmagovalci. In Franko je nazadnje naša izmučena telesa varno pripeljal v Center.

Učitelja Rok in Tomaž

ŠOLSKI PARLAMENT 2009/2010

V četrtek, 4. 4. 2010, je v Epicentru Piran potekal občinski otroški parlament, srečanje osnovnošolcev, na katerem so se predstavniki osnovnih šol pogovarjali o diskriminaciji in rasizmu. Iz Cksg so se srečanja udeležili predstavniki 5.,6.,7.,8., ter 9.razreda. Srečanje se je začelo ob 10. uri in trajalo približno 2 uri. Potekalo, je tako, da je voditeljica najprej določila temo pogovora- DISKRIMINACIJA IN RASIZEM, potem pa so se otroci razdelili v skupine in se po skupinah pogovarjali o temi. Prisluhnili smo tudi pesmi: OD LJUDI ZA LJUDI od Murat&Jose.

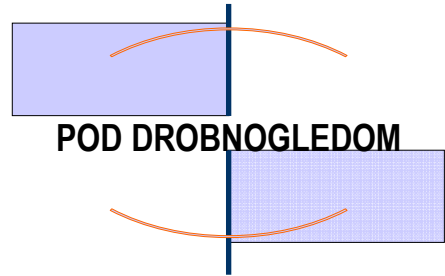
*Kaj je s tem svetom,
da je tko razdeljen,
kao če nisi naš, pazi se,
ker boš tepen.
Zakaj je važn iz kje si
al pa kako se pišeš,
kao če nam to ni všeč
je bolj da jo takoj pobrišeš.
Pejd domov, go home
al pa še kej družga loh slišš
od ljudi k misljo da so več vredni k ti.*

Učiteljica Barbara

Srečno 9 r. 2009/2010!!

PESEM ZA UČITELJE

Helena učiteljica Helena vedno je poštena. Mlada in vesela, vedno je v nas
verjela. Z njo smo uživali in veselja ne bomo skrivali.

Morena vedno je bila z nami in nikoli ni pustila, da ostanemo sami. Poma-
gala nam je pri vseh stvareh, ko smo bili žalostni nam je ponudila nasmeh.

Barbara prijazna in mlada, vedno nas ima rada. Obvlada italijansko in
angleško, nasmejala nas je, ko nam je bilo težko.

Senka matematiko in fiziko uči, takšne učiteljice se na svetu več ne dobi.

Rok je močan in postaven, prijazen in zabaven. Uči nas športno, geografijo
in zgodovino, občutimo čarovnijo, ko se z njim smejimo.

Matjaž nas likovno uči, a nam do barvanja prav ni.

Peter nas glasbo uči, da naše veselo petje do neba doni.

Joja kemijo uči, vsak od nas od veselja žari, ko delamo nevarne poskuse
vsi.

Tina naša najljubša izbirna je vsebina. Igrati in peti nas je naučila in z nami
se nastopa veselila.

Joca in Tanja ko naredimo neumnost, nas pričakata Joca in Tanja in nam
naravnata umnost.

Vesna učiteljico Vesno bomo mi cenili, čeprav smo včasih tudi popenili.

Milojka nas je vsa leta k zobarju vozila. Da se ga ni treba bat nas je naučila.

Eda in Sonja se trudita z juho in zelenjavo, a nam le pica prinaša zabavo.

Ne pozabimo na Roso, Mirando in Marijo, ki za nami vedno pospravijo vso
svinjarijo.

Ravnatelj Marko je skrbel za nas in za šolo, zato mu zdaj podarjamo zaslu-
ženo Coca Colo.

USTVARJANJE PRI RAČUNALNIŠTVU

Pri pouku računalništva smo se veliko naučili. Vse nam je jasno – kaj je Word, kaj je PowerPoint, obožujemo srfanje po internetu, zelo dobri pa smo tudi v montaži slik. Takrat lahko sebe postavimo na nogometni stadion, na ulični plakat, tudi na embalažo kosmičev. Oglejte si nekaj naših del in upamo, da vam bodo všeč.

TO SMO MI – SLAVNI IN GLAVNI!

Peter
Tako sem slaven,
da moja slika
krasi svetovno
znane muzeje.

Tereza
Kot slavna pevka
vabim vse
na svoj prvi koncert.

Ervin
Osebna izkaznica vedno prav pride.

Leon
Res je, bil sem tukaj!

Aja
Moj ples vsi obožujejo.

Deni
Vsi me iščejo,
ne vem pa,
če me bodo našli.

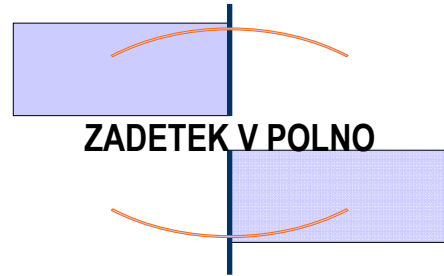

Nikola
Napisal sem knjigo,
ki govori seveda o meni.

ARTUR

ZADETEK V POLNO

LAČNI POLŽ

Opisala bom polža. Temu polžu je ime Jure. Jure živi v hišici na drevesu. Polž Jure je hitel do solate. Pri solati je bil zmenjen s prijateljem Jožetom. Jože je pojedel celo solato. Ko je Jure prišel do solate, je videl, da solate ni več. Jože pa je s polnim trebuhom ležal na drevesu.

Jure je odšel drugam in zase našel še večjo solato.

OVCA

Nekoč je živela ovca.

Nekega dne je šla na sprehod in jo je zasul plaz. Preživela je ampak je zbolela. Po njo je prišel rešilec in jo je odpeljal v bolnico.

Šla je k zdravniku Jožku. Zdravnik ji je rekel, da ima pljučnico. Legla je v posteljo in zaspala. Ko se je zbudila, je spoznala psa in kozo. Veliko so se pogovarjali. Kozo so odpeljali v operacijsko sobo. Ovca je v bolnici veliko spala.

Naslednji dan je šla na pregled k zdravniku. Zdravnik ji je predpisal šal. Šla je domov in je živela srečno do konca svojih dni.

Luka

LETEČI SVINČNIK

Nekoč sta živela deček in deklica. Imela sta čudežni svinčnik.

Nekega dne sta z njim poletela od doma. Poletela sta nad živalski vrt in videla živali. Potem sta vzela eno opico. Opica se je obesila na svinčnik in jedla banano. Poleteli so k Tomažu domov. Tam je Tomaž dal opici za jest in za pit. Ko je opica popila in pojedla, so odleteli na zrak. Vrnili so se v živalski vrt in dali opico nazaj k mami in očetu.

Deček in deklica sta ostala z opico. Postali so najboljši prijatelji.

Gaja

NEUREJENA IN NESRAMNA STARKA

Pred davnimi časi je živel deček ki ni imel staršev. Pred kratkim so mu umrli, ker so imeli karambol.

Deček je bil siromak in ni vedel kako bi živel.

Bal se je, sekiral se je, počasi je postal narkoman.

Vsak dan je bil zadet, pijan, kradel je, ni imel prijateljev.

Nekega dne sreča eno staro gospo, ki se ni znala našminkat.

Deček je upal, da ima kakšno zdravilo. Prosil je gospo za pomoč.

Deček je starki povedal o svojem življenju. Starka mu je dala čudežni sokec in mu rekla:

»Deček, če popiješ sokec, se ti želje uresničijo.«

Starka pa se je vse zlagala.

Deček je popil sokec in se spremenil v plesnivo sladoledno lučko.

Teo

RDEČA KAPICA

Avtorji

**Gaja Zadnik, Luka Petešič, Teo Napotnik
Krampf, Jožefa Rupnik, Tina Knafelc,
Tomaž Mikeln**

Nekoč je živela Rdeča kapica. Bila je rdeča. Imela je nogo tako veliko, da je nosila čevlje št. 45. Na glavi je nosila ogromen rdeč klobuk.

Šla je proti CKSG – ju. Ko je zagledala CKSG, je dobila vrtoglavo. Zato je sedla na rob pločnika. Skozi okno jo je zagledal ravnatelj Marko. Rdeča kapica ga opazi, vidi, da se ni obril eno leto in pade v nezavest.

Ko se Rdeča kapica zbudi iz globoke nezavesti, nad njo bdijo palčki.

Marko pride dol.

»O, kam pa gredo ti veliki čevlji?« reče Marko.

Na nebo prijadra črn oblak in grozno zagrmí.

Začne deževati. Dežne kaplje umijejo obraz Rdeče kapice.

Marko steče po šampon, na tretji stopnici se spotakne in pade. Palčki začnejo jokati.

Marko jih pomiri in reče, da je z njim vse v redu.

Mimo pride Đirandola in prinese 80% razkužilo.

Marko razkužilo vzame, ga spravi in reče:

»Morda ga bomo še kdaj potrebovali.«

Palčke vpraša: »Kaj pa vi tukaj delate?«

»Lulamo in kakamo«, odgovorijo palčki.

»Kam pa kakate in lulate?« vpraša Marko.

Palčki odgovorijo: »Mi to delamo v rože, namesto gnojila.«

»O, to je pa zelo lepo!« je vesel ravnatelj.

»Želim, da ostanete pri nas,« še pove.

»Ali dobimo plačilo, če ostanemo?« vprašajo palčki.

»Ja, seveda!« odvrne Marko.

»Kakšna pa bo plača?«

»Jabolčni in sirov zavitek, vsak dan!« obljubi ravnatelj.

»Ostanemo!« v zboru odgovorijo palčki.

Iz ozadja zaslišijo stokanje.

»Oh, na Rdečo kapico smo pozabili!« vzdihnejo palčki.

Eda speče jabolčni zavitek in Rdečo kapico predrami slasten vonj. Vsi so se dobili v jedilnici. Začeli so jesti jabolčni zavitek. Zahvalili so se Edi in Markotu za odličen zavitek. Ravnatelj odvrne: »Vesel sem, da smo vsi zbrani in zdravi.« Rdeča kapica zakrbljeno vpraša: »Kje pa je volk? Pa babica, lovec in moja mama?«

Odprejo se vrata. Vstopi volk z ogromnim trebuhom. Za njim stoji lovec. Volku ukaže, naj takoj rodi babico.

Volk reče: »Pa ne kar tukaj, sredi štrudla!«

Ravnatelj povabi volka v svojo pisarno, da bi tam v miru rodil. Volku odteče voda in rodi že po poti v pisarno, trojčke: mamo, babico in Đirandolo.

Đirandola vzklikne: »Kje je moje 80% razkužilo, da razkužimo porod!?!«

Marko potegne razkužilo iz žepa in poškropi cel CKSG.

Zgodi se čudež. Kakšen čudež? O, tega pa sedaj še ne izdamo. Eda gre kuhat bobiče, počí ji lonec in te pravljice je konec.

IGRA »FARMA MATJAŽ«

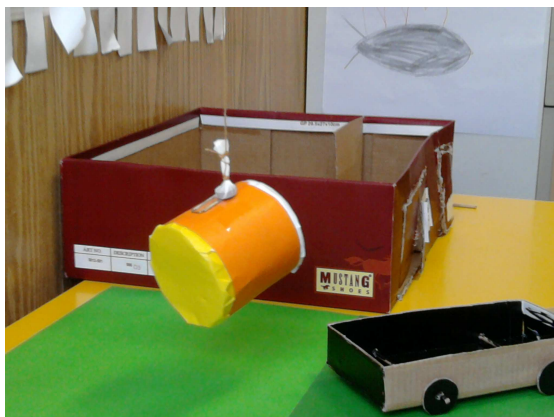
Ribice iz Centra za korekcijo sluha in govora Portorož ne plavajo samo ob obali, ampak so tudi malo dlje, bolj na suhem.

Na osnovni šoli v vasi Kuteževo, blizu Ilirske Bistrice, sva si z logopedinja Majo izmislila prav zanimivo igro. Imenuje se "FARMA MATJAŽ".

V tej igrici presajaš solato, baliraš in voziš bale sena, prenašaš ovce v hlev,...

Kako igra zgleda?

Na mizo postaviš igralno podlago, ki je iz papirja. Nanj je nalepljen kolaž papir, ki predstavlja njivo, travnik. Na njivo postaviš solato, na levo stran travnika (na označena mesta) bale sena, na drugo stran travnika pa ovce. Postaviš tudi traktor s prikolico, kamor daš bale sena (glej 1. sliko).

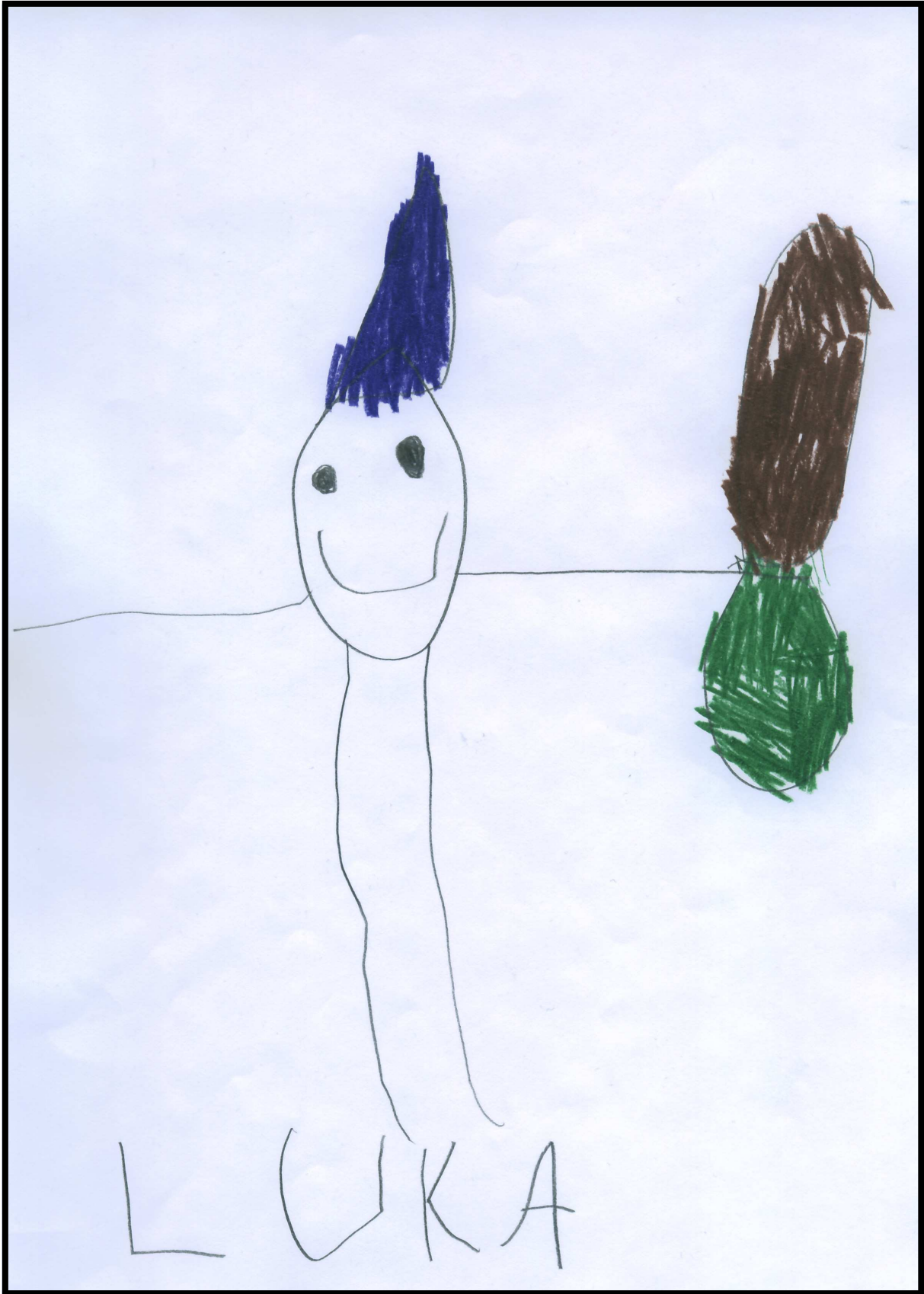

Solato moraš "presaditi" na označena mesta na spodnji njivi (2. slika). Bale sena prenešaš na prikolico traktorja (3. slika), ovce pa v hlev - v škatlo (4. slika).

Vse te predmete prenašaš s pomočjo čarobne palčke, ki je podobna ribiški palici. Namesto trnka ima magnetek (pritrjen je na tanjšo vrstico). Solata, bale sena in ovce pa imajo kovinske sponke, ki se primejo magnetka.

Pri igri lahko tudi merite čas – da ugotovite, koliko časa porabiš ti oziroma tvoji prijatelji, da rešite vse naloge. Zmaga najhitrejši!

Šolsko glasilo PORTOROŠKE RIBICE so oblikovali

*

**učenci, učenke in strokovni delavci Centra s svojimi prispevki,
učenci Alan, Artur, Edis in Luka s svojimi likovnimi izdelki**

*

**Vesna Sirotič
z glavnim urejanjem glasila,**

*

**Marko Strle
s tehničnim, odgovornim urejanjem in oblikovanjem
celostne podobe glasila.**